

НАПРЯМИ УДОСКОНАЛЕННЯ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ АГРОПРОМИСЛОВОГО КОМПЛЕКСУ УКРАЇНИ

Анотація. Важливим сьогодні є виявлення проблем і перспектив подальшого розвитку зовнішньої торгівлі продуктів сільського господарства і харчової промисловості України.

Аннотация. Важным сегодня является выявление проблем и перспектив дальнейшего развития внешней торговли продуктов сельского хозяйства и пищевой промышленности Украины.

Abstract. Important today is to identify problems and prospects of further development of foreign trade in agricultural products and food industry in Ukraine.

Україна має значний експортний потенціал агропромислового комплексу і має значні можливості виробництва сільськогосподарської продукції. На агропромисловий комплекс приходиться 24% товарного експорту країни [1]. Сільськогосподарська продукція займає 13-14 % в структурі загального експорту України, що значно вище, ніж у багатьох країн-членів Всесвітньої торгової організації і за прогнозами експертів її частина поступово буде зростати [1]. Експортно-імпортний потенціал агропромислового комплексу України перебуває під впливом комплексу складних чинників, які поділяються на внутрішні і зовнішні. До внутрішніх чинників належать: ефективність функціонування аграрного сектора економіки, рівень і розподіл доходів споживачів, природні умови, стан і якість земельних ресурсів; зрілість аграрного ринку; аграрна політика держави. Серед головних зовнішніх чинників виділяються: кон'юнктура світового ринку сільськогосподарської продукції і продовольства, ступінь відкритості ринків, передбачуваність протекціоністських засобів, що запроваджуються торговими партнерами; аграрна політика країн та регіональних інтеграційних об'єднань.

Домінуючими проблемами внутрішнього походження є: недостатнє

матеріально-технічне забезпечення сільського господарства і слабка його інвестиційна привабливість; зниження мотивації до праці серед сільського населення; неефективність ринкових механізмів аграрної продукції; низька якість життя в сільській місцевості, особливо у віддалених від великих міст районах; велика частина витрат на продукти харчування у структурі споживчих витрат домогосподарств.

Здійсненню ефективної експортної політики перешкоджає низка факторів, серед яких: низька конкурентоспроможність більшості готових виробів; повільний перехід на випуск нових товарів; відставання якості промислової продукції від світових аналогів; невідповідність продукції світовим стандартам; висока собівартість багатьох товарів (часто вище світової ціни).

Усунення цих негативних факторів сприятиме більш активній інтеграції України до світового ринку товарів та послуг. Основними напрямками внутрішньої стратегічної політики України щодо інтеграції до світового аграрного ринку і удосконалення зовнішньоторговельної діяльності є:

1. Поєднання структурної перебудови економіки з орієнтацією на активний експорт.

2. Створення експортного потенціалу країни із значною питомою вагою у його структурі готових виробів та послуг.

3. Збереження та розширення традиційних для українського експорту товарно-регіональних ніш на світовому ринку.

4. Створення інформаційних можливостей для цінового моніторингу внутрішнього і зовнішнього ринку.

4. Скорочення імпорту товарів, які можуть бути вироблені в Україні, раціональне використання імпорту товарів, які мають важливе економічне і соціальне значення.

6. Запровадження в практику сучасних форм економічної взаємодії з іноземними державами для взаємовигідного використання обопільного руху товарів, послуг, капіталів і робочої сили.

7. Створення і вдосконалення правових, економічних, організаційних та технічних умов для підвищення конкурентоспроможності українських товарів.

8. Розвиток інфраструктури сертифікації і стандартизації продукції агропромислового комплексу.

9. Поступове скорочення імпорту зерна та збільшення закупівлі екологічно чистих продуктів харчування, насіння, обладнання для харчової промисловості, техніки для фермерських господарств, комплектуючих виробів.

10. Нарощування обсягів зовнішньоторговельного обороту зі збільшенням його експортної частини та одночасним зменшенням невиробничого імпорту.

11. Посилення державного регулювання зовнішньоторговельного балансу з метою зменшення від'ємного сальдо, насамперед, з країнами СНД.

12. Збереження традиційних ринків збуту товарів і накопичення потенціалу для виходу на нові ринки.

13. Нарощування експорту товарів високого ступеня переробки і технологій у тих секторах, де Україна зберегла передові технологічні позиції.

15. Розвиток логістики для забезпечення кредитів комерційних банків для експортерів и проведення презентацій української продукції.

Головними елементами зовнішньої складової зовнішньоекономічної стратегії України слід вважати: створення потужного аграрного експортного сектору, зміцнення і забезпечення конвертованості національної валюти, залучення іноземних інвестицій на основі створення спільних підприємств, вільних економічних зон, інших форм спільного підприємництва з іноземним капіталом, лібералізацію імпорту, здійснення закордонної підприємницької діяльності, формування розгалуженої системи зовнішньоекономічного менеджменту (банки, біржа, страхові компанії, консалтинг, аудит, лізинг і т.д.), гнучку податкову, цінову, депозитну, кредитну, фінансову і валютну політику, що стимулює диверсифікацію експортно-імпортних операцій, поступову інтеграцію економіки в європейські і світові господарські об'єднання та організації, кадрове забезпечення зовнішньоекономічної діяльності.

Література:

2. Зовнішньоекономічна діяльність України: електронне джерело - www.ukrstat.gov.ua/: Сайт Державного комітету статистики України.